

« Gangreen » werd in beslag genomen

Wij vernemen uit betrouwbare bron dat leden van de B.O.B. vorige donderdag te Brussel, in de bekende boekhandel Corman aan de Ravensteinstraat, het boek « Gangreen 1-Black Venus », het fotoboek « Variaties » en de herdruk van het 18de-eeuwse Britse verhaal « Fanny Hill » in beslag hebben genomen. Dit zou gebeurd zijn op last van de procureur des konings en de B.O.B.-mensen zouden, bij hun konfiskatie, in het bezit zijn geweest van een eigen steekkaartenstelsel. Tot dusver de ons bereikte informatie.

Gazet van Antwerpen

maandag 1 december
1969

Over het boek « Gangreen 1-Black Venus » en over de driejaarlijkse literaire staatsprijs die aan dat boek werd toegekend, hebben wij drie weken geleden onze mening neergeschreven. Wij moeten er geen woord, geen letter aan veranderen. Wij blijven in de overtuiging dat Jef Geeraerts een auteur met meer dan normaal talent is, die zich echter heeft gedegradeerd door het publiceren van een boek dat voor 90 t.h. pornografie en voor amper 10 t.h. ware literatuur bevat. Voor het ministerie van de Nederlandse Kultuur hebben gedane zaken geen keer. Zo kan een minister die a) het boek niet zelf heeft gelezen, b) geen bevoegde raadgevers in die materie heeft — een driejaarlijkse staatsprijs toewijzen van een slordige 125.000 fr.

Het fotoboek « Variaties » heeft ook al een geschiedenis, waar het begrip « censuur » bij betrokken werd. Vertellen wij hier eerst dat dit fotoboek, naar illustraties en teksten, het werk is van een Deen genaamd Mogens Toft. Dit boek is vrij in de verkoop in Nederland (wat daarom nog geen referentie is!) wordt in ons land verspreid door een vereniging, die zich noemt « Centrum voor Seksuele Voorlichting », en bevat een veertigtal foto's over seksuele betrekkingen tussen man en vrouw. Van dat boek dat zo genaamd een « voorlichtingswerk » zou zijn, werden door de postdiensten te Gent een veertigtal (men heeft in verband met dit boek een voorliefde voor het getal 40) exemplaren, bij de verzending, in beslag genomen en twee werden aan het gerecht overgemaakt. Het Centrum voor Seksuele Voorlichting maakte een paar weken geleden heel wat stemming rond dit willekeurige optreden van de Gentse postmensen.

Dat men in ons land en in bepaalde middens over « seksuele voorlichting », soms erg eigenaardige opvattingen heeft, hoeven wij hier niet meer te onderstrepen. Dat men, onder voorwendsel van eindelijk alle heilig huisjes omver te blazen en alle taboes uit de wereld te helpen, ons met de platste pornografie overstroomt, hoeven wij ook al niet meer te zeggen. Het is echter nu zo, dat er geen heilige huisjes meer zijn om die nog omver te kegelen en dat er geen taboes meer bestaan. En toch blijft men maar hier en daar wellustig in geschreven en illustratieve pornografie stoeien. Terwijl wij gedegouteerd toekijken en al lang weten, waar nu eigenlijk de werkelijke seksueelgefrusteerden wel zitten!

CENSUUR

Dit alles brengt ons echter geen stap verder op een lange en zeer gevaarlijke weg: deze van de inbeslagnemingen. Want met het woord « censuur » wordt steeds meer geschermd. Persoonlijk twijfelen wij niet aan de bezorgdheid die minister van Justitie Vranckx aan de dag legt ten opzichte van

de problemen, waarmee hij dagelijks wordt gekonfronteerd gebruik van verdoevende middelen door jongeren, immoraliteit in films, literatuur en toneel, terwijl de kriminaliteitskurve stijgend blijft. Maar dat neemt toch niet weg dat er ergens wat hapert bij het optreden van de gerechtelijke politie.

Men kan met de beste bedoelingen bezielde zijn en bevel geven om een fotoboek als « Variaties » in beslag te nemen, maar wij hebben de indruk dat er al te veel aan persoonlijk optreden wordt gelaboreerd. Want terwijl in één boekhandel bijvoorbeeld « Gangreen » wordt in beslag genomen, is datzelfde boek nog te koop in honderden andere boekhandels van 't Vlaamse land en in 'n zeer groot aantal openbare bibliotheken. En men kan zich afvragen of de « konfiskatie van Brussel » er werkelijk nodig was. Want men komt nu tot de potsierlijke situa-

Prokureur contra minister

tie dat een procureur des konings zich tegen een minister plaatst. In dit geval: het ministerie van Justitie dat beslag laat leggen op een roman, waaraan het ministerie van de Nederlandse Kultuur een staatsprijs heeft toegekend! Men moet wel in België leven, om tot dergelijke absurde toestanden te komen.

Wij houden niet van pornografie en zullen ons blijven verzetten tegen om het even welke van haar uitingen. Dat deze uitingen zo verspreid opduiken, bewijst alleen dat de onvolwassenheid nog steeds schering en inslag is, vooral dan bij hen die beweren de taboes uit de wereld te jagen. De strijd tegen de pornografie is een strijd die door alle goedmenenden kan worden gevoerd, vrijzinnigen of gelovigen. Maar men moet ons met censuur van het lijf blijven, want dan belandt men automatisch in het rijk van de stommiteiten. Wij bedoelen, dat men in de éne stad optreedt en in de andere niet. Dat je in de stad A dat bepaalde boek niet kan kopen, maar dat je dat vijftig kilometer verder wel kan! Dat is hetzelfde geval met films die men bijvoorbeeld wel in Brussel maar niet in Antwerpen kan zien of omgekeerd.

De beteugeling van de immoraliteit is inderdaad ook een staatszaak. Maar die beteugeling moet gepaard gaan met intelligentie. En de inbeslagnemingen-aan-de-lopemde-band die thans worden genoteerd, geven eerder een beeld van de traditionele olifant die in de traditionele porseleinwinkel dartaelt.